

FOLKET

Måndagen den 27 juni 1960

De här fem spelmännen, som taktfast spelar på sina fioler, är de enda av Södermanlands spelmansförbund. De är fr. v. Arvid Johansson, K. Vinäs, Erik Eklund, Eskilstuna, Gustav Wetter, Katrineholm, Axelsson, Flodafors.

Solen ”spelades” vid ”härliger” Julita

Bilarna fick tjänstgöra som ”paraplyer” medan tusentals personer väntade på att regnet skulle upphöra och spelmansstämman på Julita kunde börja. Så dystert såg det ut, när åskmolnen tornade upp sig för Sörmlands spelmansförbunds 35-årsstämma midsommardagen, men efter tre kvart var regnet över. Gustaf Wetter och hans över 100 spelmän lyckades sedan ”spela” fram solen, så att det blev en riktigt ”härliger” stämma.

Stämman fortsatte i stället med ”medaljregn”. Landshövding Oasian Sehlstedt som med maka bevisade jubileumsstämman fick mottaga Sörmlands spelmansförbunds märke i guld. Det överlämnades av Gustaf Wetter.

Själv fick denne en sällsynt fin utmärkelse av kollegerna — spelmännen från Örebro folkmusikförbund. Han upptogs som hedersledamot där och bekläddes dessutom med närkingarnas silvermärke.

Jubileumsdagen till ära besöktes stämman också av intendent A. Eskeröd från Nordiska museet och Skansen i Stockholm, vilken lyckönskade det sörmländska förbundet.

Sörmlands spelmansförbund har för sed att låta ”blåsa” in stämorna, men för övrigt är det givetvis fiolerna som trakteras allra mest. Till att blåsa in stämman i år hade man valt den kände spelmannen Pelle Jakobsson från Orsa. Han använde en långlur med vilken han gav upptaktssignalen.

Därefter följde en stunds allspeling med de 100 fiolmännen under Gustaf Wetters energiska och skickliga ledning. Som sed är togs sedan podiet i besittning av endast stämmans gäster. De pre-

En särskild honnör är de fem sörmlänningar värda som är kvar av dem som stiftade Sörmlands spelmansförbund. Kvintetten bestod av Seth Carlsson, Vinäs, Erik Eklund, Eskilstuna, C. G. Axelsson, Flodafors, Arvid Johansson och Gustaf Wetter från Katrineholm. De gav en improviserad uppspelning som mottogs med entusiastiska applåder.

Förnämliga solister på säregna instrument framträdde så småningom och bland dessa återfanns den kände harpolekaren Erik Sahlström, som gav en uppvisning på nyckelharpa. Gösta Klemming trakterade som vanligt sin hummel och Pelle Jakobsson kom igen med toner på kohorn och bockhorn.

Tre ”skedevikullor”, elever i läroverket till Gustaf Wetter, medverkade med sång. Även operasångare Folke Andersson lät höra sin stämma.

Som slutvinjett erkände landshövding Sehlstedt att han aldrig

varit på någon stämma tidigare, men han lovade att komma igen. Han prisade den kulturgärning spelmännen utför och tackade för att de bevarar traditionen med stämmorna vid Julita skans.

I en gammalpolka från Böhmen för rokokokavaljeren sin dam i krinolin och mamelucker.

Pastellfärgade krinoliner, bonjourer i dovt blått och grönt, blomprydda bahytter och vita halvuntar skymtade bland knätofsar och förklädesband vid Julita skans på söndagen. Det var

bunds stämma uppförde en rad sirliga högre ständsdanser från 1800-talet. Dräkterna var tidstyppiska från nyrokoks tid. Efter en introduktion på pianot — andra satsen ur en sonat i C-dur av Mozart — bjöd kavaljererna upp